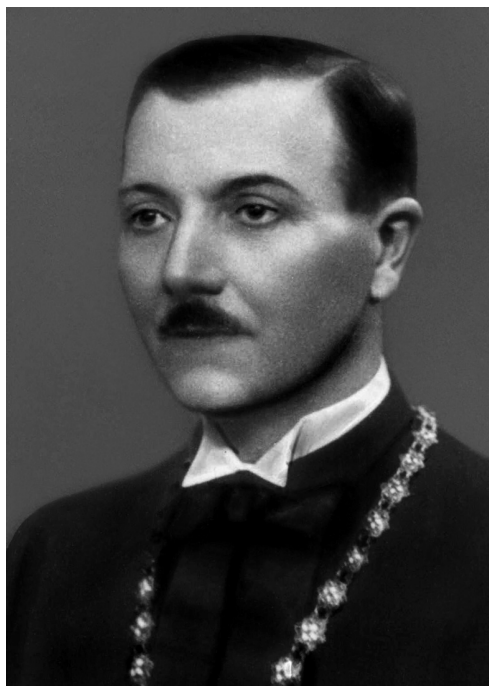

DR. DESEŐ DEZSÓ

(nagyemőkei)

1893–1967

Orvosdoktor, intézményünkben az élettan nyilvános rendes tanára 26 éven át, 1922-től 1948-ig. A M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Mezőgazdasági és Állatorvosi Karának dékánja (1942/1943). Az orvosi fizika előadója (1946–1948). Az élet- és mozgástan tantárgy előadója a M. kir. Testnevelési Főiskolán. A vérképző szervek és a vér kutatója.

Deseő Dezső 1893. január 30-án született Nagybáb községben (Nyitra vármegye). Édesapja okleveles mezőgazda, intéző volt. Középiskoláit Nyitrán végezte a piarista gimnáziumban. 1910 szeptemberében iratkozott be a budapesti Tudományegyetem Orvosi Karára, s itt avatták orvosdoktorrá 1915. május 1-jén. 1913. január 1-jén díjtalan gyakornokká nevezték ki a Tudományegyetem élettani intézetébe. E szolgálati helyéről vonult be harctéri, katonai szolgálatra mint segédorvos. 1917 szeptemberétől 1919 márciusáig olasz hadifogságban volt. Munkahelyére visszatérve tanársegéddé nevezték ki; ebben a minőségben teljesített többévi szolgálatot. 1922 júniusában az Állatorvosi Főiskola élettani intézetének segédtanára lett, ugyanekkor megbízták az intézet vezetésével és az élettani előadások és gyakorlatok, valamint a szigorlatok tartásával. 1925. július 1-jétől egyévi külföldi tanulmányútra ment, és mint Rockefeller-ösztöndíjas kutató fél évet a londoni egyetem gyógyszertani laboratóriumában, fél évet pedig a lipcsei

egyetem állatélettani intézetében töltött. Külföldi kutatómunkájának eredményeiről a XII. Nemzetközi Élettani Kongresszuson, Stockholmban számolt be.

Hazatérése után nyilvános rendkívüli tanári címet kapott, 1927 októberében pedig nyilvános rendes tanárrá nevezték ki. 1928-ban a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen magántanárrá képesítették. 1926-tól 1941-ig a M. kir. Testnevelési Főiskolán az élet- és mozgástan megbízott előadója volt. 1929 júliusában a M. kir. Állatorvosi Főiskolán az élet- és szövettan nyilvános rendes tanára lett. Egyetemi nyilvános rendes tanárrá a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem élet- és szövettani tanszékére 1934. július 18-án nevezték ki. Az 1942/43. tanévben az egyetem Mezőgazdasági és Állatorvosi Karának a dékánja lett. 1946-ban a Magyar Agrártudományi Egyetem kebelében vezette tovább a kettős tanszéket, de ugyanekkor megbízták az állatorvosi fizika előadásával is. 1948 októberében a Magyar Agrártudományi Egyetem átszervezésével kapcsolatban rendelkezési állományba, majd ideiglenesen nyugdíjba helyezték. 1949 októberétől – felhasználva az 1920-ban szerzett fogszakorvosi képesítését – a Központi Stomatológiai Intézetben mint rendelőintézeti fogszakorvos dolgozott.

Tudományos munkásságáról számtalan dolgozat tanúskodik mind a hazai, mind a külföldi szakirodalomban. Intézetében kezdeményezése és irányítása alatt több mint száz tudományos munka, doktori értekezés stb. jelent meg. Elméleti eredményeinek gyakorlati alkalmazását sok népszerűsítő közleményben és előadásban ismertette. 1947–48-ban jelentette meg nagy munkáját, az első magyar állatorvosi élettant, jegyzet formájában. Tudományos dolgozatainak száma mintegy 55. Ezek zömmel a vérképző szervek, a vér fiziológiájával foglalkoznak, közöttük sok a háziállatok fiziológiáját kutató munka. Tudományos munkásságát elhunytáig rendszeresen folytatta. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, a rendelkezésre bocsátott laboratóriumban kísérleteket végzett. Ezek eredményeiről s az általa kidolgozott új eljárás perspektíváiról több előadásban és cikkben számolt be.

Deseő professzor tanári hivatásának lelkiismeretes betöltésével, komoly, értékes, tudományos munkásságával tanártársai tiszteletét, megbecsülését érdemelte ki, értékes helyet biztosítva magának az állatorvos-tudomány művelésében.

1967. május 12-én hunyt el, 74 éves volt.

Irodalom

200 éves a magyar állatorvosi felsőoktatás 1787–1987. Szerk.: Holló Ferenc. Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1987. 464 p.